

கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.
வேற்றிவேலுற்றதுணை.

(9639)

திருச்செந்தூர் சண்முகக் கடவுள்மீது
ம ர சி ல ர ம ணி ம ர வல.

கந்தர் பதிகம், போற்றிமாலை.

—:0:—

இவை

சிவஞானபுரம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

இலக்கணமுத்துக் கவிராஜபண்டிதரவர்களின்

மாணாக்கரும்

நூ த் தி க் கு டி

சற்சனசபையின் உப அக்ஷராசனாகிராமிய

ஒட்டநத்தம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ கவிராஜபண்டிதர்

செகவீரபாண்டிய நாயக்கர்

அவர்களா வியற்றப்பெற்று

இளவேலங்கால் ஞானப்பிரகாச

சைவ சபையாரால்

மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1912.

247

MAHAMANOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
101, MADRAS - 600 096

சாற்றுக்கவிகள்.

இந்நூலாகிரியரின் ஆகிரியர் சிவஞானபுரம்
புரீமாந் இலக்கணமுத்துக்கவிராஜ பண்டிதர்
 அவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்காழி தெடிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

மாசிலா மணிமாலே யுடற்றூரைக் காமனையுண் மதிக்கு
 மாடோன், மாசிலா மணிமாலே மதிகண்ட கடலின்வர வரு
 சூர் வென்ற, மாசிலா மணிமாலே யனந்தனிசேய்க் கின்
 மமிந்ச்சொன் மலரான் வாய்க்த, மாசிலா மணிமாலே செக
 வீர பாண் டபவன் வனைந்தா னம்மா. (1)

பேசிலா மணிமாலேக் குரமருண்மான் மகன்மகவான்
 பெரிதும் வேண்ட, வாசிலா மணிமாலே யசரருயி ரயிலயில்
 வே லமலத் கேற்ற, காசிலா மணிமாலே யிதுவேயென் றறி
 ஞர்கொளக் கழறி னுனார், மாசிலா மணிமாலே செகவீர
 பாண் டபநா வலவன் மாதோ. (2)

கூத்திபாறை என்னும் நல்லூர் விஸ்வஜஞ்
 மகா-ம-ம-புரீ ச. முத்துக்கிருஷ்ண மதுரகலி தமிழ்ப்
 பண்டிதரவாக ளியற்றியது.

மகவீர வம்பல னாகவந் தோன்கண் மணிகுசன்மேற்
 மகவீர வின்சுவைச் சொன்மாசி லாமணி மாலேசொற்றூன்

உகவீர நுண்புதர்க் கூந்துமெய் யன்பர்க் குளங்குலவச்
செகவீர பாண்டி-யன் சீர்சா லறிஞர் சிசாமணியே.

சேலம்ஜில்லா வாணிபம்பாடி ஐங்கூல் தமிழ்ப்பண்புதர்
ஸ்ரீமாந். அரங்கசாமி ஐயங்காரவர்க ளியற்றியன.

வட்டநத்த மரைமலர்கள் வதனமென மலர்வாவி வனப்பு
வாய்த்த, வொட்டநத்தத் துலகோர்க ளுவப்படைய வுதித்
திட்டீடா ளுவந்து நூல்கள், முட்டநத்த மறக்கற்றீறன்
முதல்வனடி முளரிதொழன் முதன்மை யென்று, கட்ட
நத்தங் கழன்றிடுமா கவிநதீபமை கடவுளுக்கே களித்த ளிப்
பேன். (1)

மாசிலா மணிமாலை திருமணி மலர்மகன்கோன் டிரு
கோ னான,காசிலா மணிமாலைக் கவின்மாடந் திருச்செந்திற்
கத்தர் மீது,தேசிலா மணிமாலை செறிநூலாய் செகவீர பாண்
டி யன்சீர், மாசிலா மணிமாலை யெனவொருநூன் மகிழ்ந்
துணகுக் கிந்தான் மாடேதா. (2)

பொன்மயபுரம் மகா-ரா-ர-ஸ்ரீ
நாகப்பநாயுடு அவர்களியற்றியது.

மணிமாலைப் பிறைசேர்செஞ் சடைக்கடவுள் பாக
முயின் மாமை மீது, மணிமாலை வனக்கொடிச்சி முகம்மாந்
தூன்றுணைவெனனு மயில்வீ ரற்றிகே, மணிமாலை யருக்கரு

சாற்றுக் கவிகள்.

௩

வின் னமுதெனப்பா வலர்கொளச்சீர் மலிமா சில்லா, மணி
மாலை வலைந்தானற் செகவீர பாண்டியநா வலவன் மன்னோ

னாத்துக்குடி சற்சனரபைக் காரியதரிசி

மகா-நா-நா சங்கரலிங்கபாபிள்ளை யவர்கள்

இயற்றியன.

யாருண்டிங் சுவலைப்போற் சிலமுடை யானென்றி
வகில மெல்லாம்,நாருண்ட சிதைதொய்து மகிழ்துவி றரக்
குணங்கணங்கு வாய்தேதான், காருமதி சயித்திடவே பிர
சங்க மாறிப்பாழி கவிஞர் வேதன், சீருண்ட சிறல்வடி
வேறு செவவேளம யப்பதமே சிதைத் தினைத்தேதான். (1)

ஆ நுளாசை கொண்டுகவி யாறுமுகன் ழுட்துரைக்கு
மனபன் போலிப், பொருளாசை கொண்டுகரர் டீதெனமு
கவிபுகலாப் புனிதன் றீய, மருளாசை பிலலாதான் செக
வீர பாண்டியனெம் வள்ள லீந்த, தெருளாசை தருநிரக
மாசிலா மலிமாலே சென்னி பைப்பாம. (2)

சாற்றுக்கவிகள் முற்றும்.

உ

சிவமயம்

சண்முகக்கடவுள் துணை.

மாசிலாமணி மாலை.

காப்பு

தேச லாஷிய செந்திற் பதிநிகழ்
பாச நீங்கு பரமன் பதத்தினின்
மாசி லாமணி மாலை வணந்திட
விச னீன்ற விபந்தனை யேத்துவாம்.

9639

முருகக்கடவுள் துதி.

சுமர வேளிரு குலமல ரடி யுளத்
தமர வேள்சம நமரு மகலுமே.

நூல் ல்.

கடம்பணி யூழும் வண்ணிரு காமுந் கனகமா முடிச
னீனா ராஅந், தடம்புனை வெனவே யருளலை கொழிக்குந்
நாமரை விழிகளி ராஅந், தடம்புரி தோகை மயிலிடைக்
ண்ணி நைந்துரைந் துருகுநா ளுளநீதா, மடம்படா டனத்
நீதார் பரவுஅஞ் செந்தில் வள்ளலை மாசிலா மணியே, (1)

கூ

மாசிலாமணி மாலே.

கண்டுசர்க் கரையின் பாகொடு கலந்து காய்ச்சிப்பின்
வடித்ததெள் ளமுதே, அண்டர்மா முனிவர் தேடருங் கனி
யே யாதியே யனகமே யறிவே, தொண்டர்பான் றேமவுஞ்
சோதியே துதிப்போர் துயரிருட் செழுந்தகு ரியனே
மண்டுநீம் புனல்குழ் செந்திலம் பதிவாழ் வள்ளலே
மாசிலா மணியே. (2)

கண்ணினுண் மணியே கருத்துறு மதியே கட்டு
மா வின்றனிக் கணியே, தண்ணறுஞ் சாந்தே யதிலுறு
மணமே தத்துவக் கடந்ததற் பரமே, பெண்ணொடா னாவி
யா யருவுரு வாகிப் பிறங்கிய பிரமமே பவன, வண்ண
மா மலையே செந்திலம் பதிவாழ் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

அறிவுளா ரெல்லா முடையரே யெல்லா முடைய
ரா யினுமறி வில்லார், எறிதிரை சுலவு நிலிசை யொன்று
யிலரென மொழிந்தனர் புலவர், வறிதுரை பகரா வாக்கு
நின் பெருமை மதிக்குநல் லறிவுமெற் கருளாய், மறியினற்
யினையோ டிபத்தையு மணந்த வள்ளலே மாசிலா மணியே.

கன்னலி லெழுந்த கனித்ததிஞ் சாறே காய்ச்சிய பாவி
னற் சுவையே, யுன்னரும் பொருளே யுரைப்பரு நிதியே
புனமி றேனுவே தருவே, யின்னறீ ருளத்தி லெழுந்தமா
மதியே யினையறு தவத்தினு ருளத்தில், மன்னிய ருன
பாறுவே செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (5)

தந்தையுந் தாயுந் தாரமுந் தமருஞ் சற்குரு நாதனுந்
தனைநேர், மைந்தனுந் தானு நீயெனப் பெரியோர் வந்து
நின் னருட்பத மடைந்தார், எந்தையே சிறியே னிபா
னென தெனக்கொண் டிடர்க்கடற் படிந்தன னினிநீ, வந்து
தாட் புணைதந் தருளுத செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணி
யே. (6)

பாவமும் பழியும் பகுத்தறி யாத பாதகர் நாடருந்
திருவே, நாவக மிருந்து நற்கவி யருளு நண்ணருந் தெய்வ
நா வலனை, காவக மலர்ந்த காண்மலர் நிறைந்த களிச்சுரும்
பணுகுறுத் தேனை, மாவகிர் பொருகட் ஞர்ப்பிடி மணந்த
வள்ளலே மாசிலா மணியே. (7)

வாயினு னூல்கள் பலபடித் துணர்ந்து மற்றையோ
ருளங்கொள மொழிந்தும், பேயனா ரடங்காப் பேதையோ
ரென்ற பெரியர்சொற் கிலக்கிய மாணேன், வீயினுல் வென்றி
கொளவரு மதனை வென்றவன் றந்தவேள் விமலா, மாயனார்
மருகா வரதனே செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (8)

கண்டுசொல் பயந்தேன் பாடுகை மொழிந்து காரிகை
யார்கண்மேன் மையல், கொண்டிமத் துழக்கத் திர்ப்படும்
பாடாய்க் கொடியனை னுளமுடைந் தவர்க்குத், தொண்டு
கள் புரிந்த தெத்தனை கோடி சொல்லயார் வல்லவ ரரசே,
வண்டுமு கடம்பு மணிப்புயத் திலங்கும் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (9)

அப்சினி ஊற்ற வுப்பேன வடியே நகங்கரைத் தன்பு
 ணொண்டுனது, செப்பருங் கமல மலரடி சேரத் திருவரு
 ளளித்தினி தானாய், முப்புர மெரித்த முக்கணன் புதல்வா
 ழுடிக வாகனன் றுணைவா, மைப்புனை வாட்கண் மலைமகண்
 மகனே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (10)

சந்தத முனது திருவடி போற்றுச் சழக்கனே ஹுனத்
 திடை யிருக்கச், சந்தரா சிறிது மிபல்சிலை யெனினுஞ்
 சொல்லுமா மறைமுத லெவையும், எந்தையூ ரணனைன்
 றிசைத்ததற் கிகலா மாதலா ளிருந்தருள் புரிவாய், வந்தனங்
 கோடி தந்தன னடியேன் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (11)

பாவலர் போற்றத் திருவருட் பரிசில் பாவிக்கும் பரம
 தா தாலே, காவலர் போற்றுங் கணகமே கடைவேன் கருத்
 தினுக் கிசைத்திங் கணியே, கோவலர்க் கிரங்கிக் கொண்ட
 லைத் தடுத்த கொண்டல்வண் னாற்றெழின் மருகா, மாவ
 லர் தொடுவேன் பணிவடி வழகா வள்ளலே மாசிலா மணி
 யே. (12)

இன்னுமோ ரன்னை கருப்பையிற் புகுதா தெளியின
 யாண்டருள் புரியாய், சொன்னநான் மறையு மர்மறைச்
 சூழந் தொடர்ந்திடாத் தூயநற் சோதி, அன்ன முங் குர்லு
 மயில்களுங் குலவு மணிபொழிற் செத்திலம் பதவாழ், மன்
 னனை யெனது மனமல ருக்கத் தவள்ளலே மாசிலா மணி
 யே. (13)

பாடுமென் வாய்ப்பற் பலகவி யெலினும் பாவியே னுள்
மொருக் காலும், வாடிரைந் துருகா விச்செய லதற்கீகன்
மலரயன் வகுத்தன னம்மா, தேதேந் கரிய தெய்வமா
மணியே தீவினை யிருட்டுகொரு சுடரே, மாடளிக் குலஞ்
சூழ் வண்கடம் பணியும் வள்ளலே மாசிலா மணியே (14)

மைந்தனைத் தந்தை யழைத்தவன் குதலை வாய்மொழி
கேட்பது போலச், சிந்தையுற் றழைத்துன் றிருவடி யிருத்தி
ரியவிசை கூத்தெனச் செப்புஞ், செந்தமிழ் மூன்றுந் தந்து
நின் கருணை செறியுரா வளித்தெனை யாளாய், வந்துகார் தவ
மும் பொழில்வளர் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

யாக்கைகா ரணரா மன்னைநந் தையரை யன்புடன்
பணிபவ ரடையும், பாக்கிய மெம்மாற் பகரொணு தென்
னும் பழமறை யுடன்முத லெவைக்குந், தேக்குகா ரணநிற்
போற்றுந ரடையுந் திறத்தினை யுரைக்கவல் லவரார், மாக்
குர ளைக வள்ளிமா தவனை வள்ளலே மாசிலா மணியே.()

எண்ணிலா நூல்கள் படித்துணர்ந் தாலு யிறைவனை
நினதுபொற் பாதகம், கண்ணிலா ரந்தோ கண்ணிலார் கல்
ளிப் பயனுருக் கடையரு மவரே, வெண்ணிலா வணிந்த
வேணியற் கொருசொல் விளம்பிய வேதநா யகனே, மண்
ணுறு முழுவம் குளிர்திருச் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (17)

மலமணி யிந்தச் சடப்புழக் கூட்டில் வகுத்திடேல்
வகுத்தனை யயிற், கொலைமலி வேற்கைக் குருபரா நினது
குரைகழ லனுதினம் பரவ, நலமலி யன்பொன் றளிச்
தருள் புரிதி நண்ணுதற் கரியதற் பரமே, வலமணி யவுணர்
பதிதனை யழித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே. (18)

இரளிமுன் னிமம்போ லேழையேன் வினையா மிமங்
கெட வெழுந்தசெஞ் சடரே, நரவரி யுவந்த ஞானகே சரியே
நாவலர் போற்றுபொற் குன்றே, கரவிலார் பரவுங் கருணை
யங் கடலே கண்ணுதற் கரும்பருண் முத்தே, வரைபக
வெறிந்த மானவே லேந்தும் வள்ளலே மாசிலா மணியே.(19)

எத்தனை சனை மெடுக்கினு மவற்று ளின்பமே துன்ப
மொன் றில்லை, சுத்தனை சுரர்க டொழும்பதம் யானுந்
தொழப்பெறி னுதலா லெனது, சித்தமே குடிக்கொண் டருள்
புரி தேவ சின்மயா திமைசே ரிதய, மத்தருக் கெட்டா
வாஸிய வழிதே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (20)

பத்தியோ ரணுவு மகத்திலாப் பாவி பட்டிமைத்
தொழில்களே புரியும், புத்தியி லசடன் புலன்வழி யொழு
கும் புன்மையே னுய்யுமா றுளதே, வுத்தம குணத்தே
ருளத்தொளிர் ஞான வுதயனே முடியிடை நதியும், மத்தமு
மதியும் வைத்தவ னளித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே.(21)

பரிபடை வீணை வாணிபெண் புருடர் பாரினி லடைந்
தவர் குணமே, பெரிதுறப் பெறுவ ரென்று நூல் வல்லோர்
பேசுவர் பெண்மையோர் பாகத், தொருபர னருளுங் குரு
பரா வதனா லுன்னடி யாரினஞ் சேர்த்தாள், மரகத மணியி
னினுவிதிகழ் மயிலூர் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (22)

அரிதுமா னிடராய் வருதல்வந் தாலு மாண்மக னாய்
வர லரிது, சரதமார் நூல்கள் பலபடித் துணர்தல் சாலவு
மரிதுமற் றதிலும், பெரிதரி துனது மலாடி போற்றல்
பேதையே னதுபெற வருளாய், வரிவளைத் தரள நிலவுமிழ்
செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (23)

பொன்பல தரினு மகிழ்ந்திடேன் மயல்சேர் பூவை
மார் போகமு மநிழேன், என்புநெக் குருகி யிருவிழி கனிலு
மிருந்துநீ ருவட்டெடுத் தொழுக, வன்புநின் றிறத்தி
லலித்திடிந் மகிழ்வே னன்னையே யையனே யமர்சே, மன்
பதை வாழ்த்தச் செந்திலம் பதிவாழ் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (24)

என்றுவா னவர்கள் பகைதொலைத் தளித்த வேந்திலே
கின்றிரு வடிமேற், கன்றுதாய்ப் பிமிந்த தென்னவே கத
றிக் கசுந்துகண் ணிர்சேரிந் தழுது, துன்றுதி யுற்ற வெண்
னைய்போ லுருகத் தொழுப்பினற் கன்பளிப் பதுவே,
மன்றுணின் றுடுஞ் சோதியி லுதித்த ளுள்ளலே மாசிலா
மணியே. (25)

யானென தென்னுஞ் செருக்களை யகன்ற ரெய்துவர் முத்தியார் தலமென், னானமி நெய்வப் புலமைவள் ளுவனா ருரைத்தனர் மயக்கற வுணர்ந்தும், ஈனமார் மனத்தோ டிருவதைச் சார்பு மெய்தனை னென்றுநா னுய்வேன், மான் மக னொடுநற் செந்தியில் விளங்கும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (26)

பாதகங் கோடி புரியினுந் தாயர் பாலனை யுளம்வெறுத் தகற்றார், நிதகங் கொண்ட சிறியனைன் றனக்குத் தெய்வ மா தாவுளை யன்றி, யாதர வுளதோ யான்செயும் பிழைக ளனைத்தையும் பொறுப்பதுன் கடனை, மாதவர் டோகம் பயிற்ருச் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (27)

கசையெனுங் கயிற்றா லுளத்தனைப் பிணித்து நன்மலை யெனுந் தறிமாட்டி, வசைபுரி மாத ரெனுங்கொலை வேடர் மக்களா நாய்களை விடுத்துத், தசைநனைப் பிடுங்கித் தின நடுங் காதுன் றுண்மலர் நந்தரு வரசே, மசகமின் மனத்து மாதவர் பணியும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (28)

வெண்ணைய்தன் சுரத்தி லிருக்கவுங் கிருதம் விழைத் துழல் பேதைய ரொப்ப, அண்ணனி யென்றன் மனத்தி னிற் குடிகொண் டருளிவிற் திருக்கவு தினைக், கண்ணல் செப் யாது கதிபெறு மார்க்கங் கருதிரொந் தலைத்தனன் கடைபேன், மண்ணல்செய் மணிப்பூ ணைந்தருள் சேயே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (29)

என்னையுக் தொண்டா வெடுத்தது சமலக் தெழினலங்
கவற்றிய வுனது, பொன்னடிப் போதின் பெருமையை மற்
றோர் புந்தியா லறிந்துநற் கதியின், மன்னுதற் பொருட்டோ
வல்லது பித்தன் மகனெனுஞ் செயறொரித்திடவே வா, வன்னி
கர் தனத்துக் கொடிச்சிறை டழுவும் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (30)

முன்னமே புரிந்த முழுத்தவப் பயனை முதல்வரின்
நிறுவரு டானை, பன்னகா திபன்றன் பைத்தலைக் சீடந்த
பாவவரின் முகத்தினிற் தீட்டு, நன்னய மேவு நிலமட்போ
வில்லரு நந்திருச் செந்துலம் பதிக்கேரா, மன்னயா வின்னை
வழுத்துதற் கேது வள்ளலே மாசிலா மணியே. (31)

அருமறையுடனே யாகம புராண மாதியா வுளகலை
யாவும், ஒரு முறை பரவி யுனதரு ளடைந்தோர்க் குணங்
தீடற் கரியவாங் கொல்லோ, இருமறை ரிதைவ ருளங்
கொள மொழிந்த வெந்தைநின் னடைக்கல மடியேன், வரு
மிறை வானோர்க் கொழித்தசே வகனே வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (32)

நானமும் புழுசுங் கமழ்தருங் குழலார் நயனபாம்
வாளிபட் டெனது, மானமுந் தவமுங் கல்வியு மறிவுங்
வன்மையு மொழுக்கமும் வனப்புந், தானமுந் திருவுந் தழு
விடைப் பட்ட சருகென வழிவுறா தருள்வாய், வான்முழ்பூ
நீர் வரியன ருளும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (33)

பத்தரை மாற்றுப் பசும்பொன்னு விழைத்த பணிகளை யணிந்துபட்டுத்தே, யித்தரை முழுது மொருகுடை திழலி விருந்திட வாசு செய்தாலும், முத்தரை முத்திற் தலத்திடை யிருத்து முதல்வதின் பதம்பணி யாரேன், மத்த ரென் றறிவோ ரிழித்தவர்ப் பாரார் வள்ளலே மாசிலா மணியே, (34)

வேலையில் வேலை வைத்துமுன் பசுமை விரிபொலங்கிரி முடி நடுங்கக், கோலமார் செங்கை கொண்டபொற் செண்டாற் கொட்டியிம் மாதிலம் புரந்த, பாலனை பதியே பகரரு திதியே பண்ணவர் தேடருங் கதியே, மாலையேய் மஞ்சி வரிஞ்சிகுழ் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே, (35)

ஐயனை யரசே யன்னையே யருளை யன்பருக் கின் பமே நல்கும், துய்பனை தூயர் தொழுந்தவக் கொழுந்தே சொன்னமா மறைப்பொருட் பயனை, மெய்யனை வெளியே விமலனை விதிக்கும் விதியினுக் கோர்பெரு விதியே, மைத வழ் சந்த வரையுழ செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

சிலமே சிவமே தெள்ளிய நறவே யந்தற வெழுந்தசெஞ் சுவையே, ஏலவார் குழலா ரறுவார்பூண் மூலைப்பா வினிதுற வுண்டருள் புரிந்த, கோலமே நிறைந்த குணப்பெருங் கடலே குறைவிலா விற்பமே கொன்றை, மாலையோ எனி த்த மதலையே செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (37)

மலத்திடைப் புழுந்த புழுவினுங் கடையா மதியிலே
 னையுந்திரு வருளால், நலத்திடை யீர்த்துன் றிருப்புகழ்
 பேச நாவலி யளித்தநிற் கெளியேன், குலத்தொடு மடிமை
 யாவதே யன்றிக் கொடுப்பன யாவுள வரசே, வலத்திடத்
 திபமு மருணமும் பொருந்தும் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

ஆசையாம் பாச மடித்திட மயங்கி யறிவிலாப் படு
 குழி வீழ்ந்து, காசையே தேடக் கருதியே விருதா கச
 டரைப் புகழ்ந்துபின் சென்று, சீசீபோ போவென்றவ
 ரிகழ்ந் தேசச் சிந்தைநொந் தயர்ந்திடா தெனையாள், மாசி
 லா வளங்க ணிறைதிருச் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணி
 யே. (39)

அருட்பெருங் கடலே யக்கட லெழுந்த வரியவா ன
 ந்தவின் னமுதே, மருட்கடல் கடத்து மாதவப் புணையே
 மறுவில்வீ டிதவுகற் பகமே, யிருட்கடல் கடந்தோ ருளத்
 திடை யெழுந்த விணையறு சோதியே யென்னைத், தெருட்டி
 யாட் கொண்ட செய்யவே லரசே தெய்வமே மாசிலா மணி
 யே. (40)

கற்றவன் கற்ற படிநடந் திடலே கடனஃ தவனிட
 மிலையேல், பெற்றநற் கல்விப் பயனொரு போதும் பெற்றி
 டான் பேதையென் றிகழ்வார், நற்றவ ரதனாற் கற்றல்போ
 னடையு நாயினேற் கருள்புரிந் தாளாய், மற்றலை மலர்ந்த
 வெற்றிவே லேந்தும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (41)

கடக்கரும் விதியைக் கடத்தலுங் கூடுங் கருதருநா
 ற்கடல் கடந்து, திடத்தூடன் முடிவைக் தெரி நலுங் கூடுஞ்
 சிந்தையைப் புலன்வழிச் செல்லா, தடக்கூட்டி டின்ப ம
 டைதலுங் கூடு மையதின் னருள்சிறி தடைந்தால், வடத்
 தடி யோகத் திருந்தவ னளித்த வள்ளலே மாசிலாமணியே.

பெற்றதாய் நீயே பிள்ளையா னிசுனிற் றீபுகமோர் சிறி
 துயின் றென்னிற், கற்றநா வலர்கள் களித்தூணக் கனிந்த
 கூட்டுமா வின்றனிக் கணியே, நற்றவம் புரியா நாயினுங்
 கடையே னாயினு நல்லரு டந்த, மற்றைஊப் புரத்த னின்
 கட னன்றோ வள்ளலே மாசிலா மணியே. (43)

பவளமால் வரைமேற் படர்ந்தொளி விளங்கு பசிய
 னீகா மளக்கொடி தன்னிற், கவளமால் களிற்றுக் கணியின்
 கிற்றப் பழுத்துக் கதிர்நிக முருட்பெருங் கணியே, தவளமா
 மறுபி லெழுந்ததன் னமுதே தண்ணமு தத்தொழுஞ் சுவை
 யே, மவுனமே மவுன நிலையுறு நிலையே வள்ளலே மாசிலா
 மணியே. (44)

கோபமு மதமுங் கொலையுமே பயிலுங் குலத்திடைய்
 பிறந்துனோர் தமையும், பாபமும் பழியு மகன்றுநன்
 மேன்மை பழுந்தநற் குடிப்பிறந் தோரும், பூபதி யென்
 னப் போற்றிட வைக்கும் புண்ணியா விண்ணவர்க் கரசே,
 மாபலா வாழை மலிற்றுச் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா
 மணியே. (45)

வேசரி மலரின் வாசமோர்ந் திடுமோ விணர்கள் விவே
கிகளுடைய, மாசறு குணத்தின் மகிமைமோர் குவரோமல
மது துகர்கருங் கேழல், தேசறு தேமாங் கணிச்சவை தன்
னைத் தேறுமோ சிதடர்க னினது, வாசமென் மலர்த்தாள்
வழுத்தவல் லவரோ வள்ளலே மாசிலா மணியே. (46)

மனமெனும் பெரிய பேய்வசப் பட்டு மயங்கியைம்
புலன்வழி யோடிக், கனமெனும் குழலார் கண்ணெனும்
வலையிற் கட்டுண்டு கிடந்தன னந்தோ, வனகனே யருள்
சே ரையனே யனையே யப்ரிணி யவிழ்த்தெனே யாளாய்,
வனசமார் வாவி மலிதரு செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணி
யே. (47)

நீரிடைக் குளிருந் தீயிடைச் சூடு நிலத்திடை வலியு
மாய் நின்றும், போரிடை யவுணர் குலமடி யோடும் பொன்
றிட வெற்றிலே லெடுத்தாய், தாரிடைச் சுரும்பர் பாண்
செயப் பரிசி றந்துதேன் குலவிய தோளாய், வாரிடைத்
தனத்தர் மயறவிர்த் தெனையாள் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

எந்தவே னையினு நின்பதம் பொருந்து மியன்மிசு
மனமுநின் புகழே, சந்ததம் புகலத் தக்கதோர் வாக்குந்
தண்ணளி நிறைந்ததின் னடியே, வந்தனை புரிந்து வழிபடு
தனுவும் வாய்த்திட வெனக்கருள் புரியாய், மந்தமா வதனத்
தொருமுதற் கிளைய வள்ளலே மாசிலா மணியே. (49)

ஒளிக்கொளி யளிக்கு மொள்ளொளிப் பிழம்பே யுயிர்
 க்ருயி ராய்த்திக முணர்வே, யளிக்குல நுகரத் தேனானு வளி
 க்ரு மம்புயத் திருந்தவன் முதலோர், களித்திடத் தோன்
 றுங் காமர்நன் னிதியே கரைரினாக் கருணையங் கடலே,
 வளைக்குல மெடுத்தித் திமைமெறி செந்தில் வள்ளலே மாசி
 லா மணியே. (50)

மலருறு மணமே மதியுறு கலையே வானமே வானெ
 லாங் கடந்த, புலனுமு வறியே யறிவினை ளிளக்கும் போத
 மே போற்றிசெ யமரர், தலையுறு மகுட கோடி கருமுத தழு
 ம்புறு தாமரைத் தாண்மும், மலமற வென்றன் மனத்தி
 னுட் பதித்தாள் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (51)

ஆலமு மமுதா வார்த்தருள் புரிந்த வண்ணலா ருவந்தி
 னி தலித்த, வேலமர் தடக்கை விமலனே யமலா விண்ணவ
 ரல்லலைத் திர்த்த, பாலனே பதியே பரவுபே ரின்பம் பழுத்
 தெழு முத்தியாக் தருவே, வாலிய வறங்க ணிதைதிருச் செந்
 தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (52)

நாவினா லுனது திருவடி போற்ற நாயினுங் கடைய
 னேற் கருளிப், பூவிலால் வாளி தொடுபவன் றுயரம் புந்தியி
 லணுகுரு தகற்றிக், தூவிமா மல்க டொழுதுனைப் பொருந்
 தூந் தூயமா மனமனித் தாளாய், வாலிகள் புடைகுழ் செந்தி
 லம் பதிவாழ் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (53)

மாங்கனி முதன்முக் கணிகளைப் பிழிந்து வடித்தெடுத்
தட்டபா னறுநெய், தாங்கலர் திவிய கண்டுதேன் சீனி
சருக்கரைப் பாகொடு சேர்த்துக், தேங்கனித் தொழுது கட்டி-
போ லன்பர் சிந்தையி ளீனித்தெள் ளமுதே, வாங்குயின்
மதலை யெரித்ததே வனித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே.

என்னுளத் திருந்த வின்பசா கரமே விமயமா மலையி
டைப் பிறந்த, கன்னியாமுமைதன் கரதலத் தமர்ந்து கனி
ந்தமென் மழலைய வழுங்கி, மன்னியே முதிரா வளர்முலை
யமுதுண் மதலையே மாலய னறியா, வன்னிமா மலையா மா
னருள் சேயே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (55)

மனமொரு கணமு மென்வய பின்றி மயக்கமார் புலன்
வழியோடிச் சினமுத லியவாந் தீமையே புரியுந் தீயவரோடு
நட் பாகித், திவமெனை வருத்து மிதற்கியான் முன்செய்
தீவினையாதுகொ ளறியேன், வனமலை வாழ்க்கைக் கொடிச்சி
யா தரங்கொள் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (56)

பத்தியா லினது பாததா மறைமேற்பண்ணுடன் பாடி
யிவ் வுலக, மித்தையென் றறிந்தே யதில் வெறுப் புற்று
மேற்கதிந் கானநற் செயலே, முத்தர்கள் புரிந்தார் மூட-
னென் மாதர் முயக்கமே முத்தியென் றந்தோ, மத்துறு
தயிரி னுளமிக வுடைந்தேன் வள்ளலே மாசிலா மணியே.)

கல்வியா லாய நற்பயனினது கமலமென் மலரடி பணி யும், நல்வினை யொன்றே யலதிலே யென்று நவீன்றனர் நன்மொழிப் புலவர், சொல்வினைக் கொடியே னதுகடைப் பிடித்துன் றுணையடி பரவிடா தந்தோ, வல்வினை வாட்ட வந்துனை யடைந்தேன் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (58)

என்னைநற் றவங்கள் செய்தன னடியே னிமையவர்க் கரியநின் னிருதாள், மன்னியென் னகத்தி லிருந்தருள் புரிய வைத்ததற் கினியமான் மகளா, மன்னையுக் கடவு ளிபாணையும் போற்று மையனே யாதியா ரணங்கள், வன் னியுக் குயிலும் பயிற்றிஞ்ச் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (59)

சின்தையை நிறுத்தி யோரிடத் திருந்து தேவநின் னருள்பெற வேண்டின், சின்தையே மேவு நீசனென் மன மோ நிலைபெறா தகன்றகன் றுவா, சின்தையா னோடிக் குதி த்துவிண் டாவி வியனில முழுவதுஞ் சூழ்ந்தும், வந்திடா தென்றா லென்றுநா ணுய்வேன் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

எழுத்துரை பொருளோ டியாப்பலங் கார மென்னுமை வகையிய லான, பழுத்தநற் புலமை பாவிவேற் களித்துப் பாததா மரைமலர் மீது, முழுத்தவ ரேத்து முறைமை போ லெனையு முதல்வநின் றிருவரு ளாலே, வழுத்தீட வைத்தல் பாரமோ புகலாய்-வள்ளலே மாசிலா மணியே, ()

அம்மேவா கொடுமை யாற்றுதற் கரிதே யையனே யபயநிற் கபயம், இம்மையே பழியும் பாவமும் பெருக்கி யிடர்ப்பெருங் கடலிடை வீழ்த்தும், வெம்மைசேர் மனத்தோ டிருந்திட முடியா வினையினுற் கொடியனே னெனி னும், மம்மர்கோ யகற்றி யென்னையாண் டருள்வாய் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (62)

செந்திலம் பதியி னுவந்தினி திருந்து சீவகோ டிகட் சுருள் புரியு, மெந்தையே யடிபே னின்னுயிர்க் குயிரே யிணையிலாத் தெய்வமா மணியே, சுந்தரா வைவர் தூதனா யாகத் துசனுழைச் சென்றமான் மருகா, வந்துவக் தென்று மாதவர் போற்றும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (63)

வாயுன தினிய நாமமே புகல மனமுன தலர்த்தசெங் கமலத், தூயமா மலரி னடிகளே புள்ளத் துணைவிழி யுனைத் தெரி சிக்கக், காயமுன் னடிமைந் தொழில்களே புரியக் கா துன தரும்புகழ் கேட்க, மாயமார் மனத்தேற் கருள்புரிந் தாள்வாய் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (64)

மனப்பெருங் கொடுமை வழத்திட முடியா வாயினுற் கலைத்திறம் பலகொண், டினித்தநல் வசன மியம்பிமற் றவ ரை யிணங்கிடச் செய்வதே யன்றித், தினைத்துணையே னுந் தானடங் காமற் தீவினை யியற்றியெப் பொழுதும், வனத் துறு வன்னி யெனத்துய ருறுத்தும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (65)

பத்தியாற் சித்தஞ் சத்தியா மதனாற் பரமநன் ஞான
மா மதனாற், சித்தியா முத்தி யென்றுமுன் மொழிந்தார்
தென்னியோ ராதலா லரிய, முத்தியை யடைதற் கேதுநற்
பத்தி முற்பட வினிதென வறிந்து, மத்தமின் மனத்தோர்
வந்துணைப் பணிவார் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (66)

இப்பெருங் கொடிய மனத்துடன் கூடி யிருப்பதி
லெல்லையில் காலம், அப்பறுங் கொடிய வழலுறு பாலை
யனுசியங் கிருத்தலே நலமாஞ், செப்பரும் புகழே திகழ்
நவ மணியே தேடருஞ் செம்பொனே சிவமே, வைப்
பொரு வடிவே லேந்துசெங் கரனே வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (67)

இச்சைகூர் வடிவத் துடனெழுந் தென்னை யின்னல்
செய் மனத்தினை நினது, செச்சைபந் தொடைய லணிந்த
ருள் கொழிக்குந் திருவடிக் கமலமென் மலராற், கொச்சை
யை யகற்றி யாண்டருள் பரம குமாரசந் குருபரா குருதி,
வைச்சமர் னுதிவேன் மலர்க்கரத் தேந்தும் வள்ளலே மாசி
லா மணியே. (68)

அடக்கமென் னுரைக்கு மருங்குண மொருவ னகத்தி
டையிலையெனி லவன்முன், றிடத்தொடு கற்ற கல்வியா
லுற்ற சிறந்தநற் குணமெலா மறந்து, விடக்குணுங் கடிநா
யெனவறி வோர்கள் வெறுப்பரா லெந்தையே வினைகூர்,

மடக்கடை யேற்கவ் வடக்கமே யளித்தாள் வள்ளலே
மாசிலா மணியே. (69)

கல்லுமோர் காலத் துருகுமே யந்தோ கல்லினுங் கடிய
தாய்க் கொடிய, வல்லீரும் பாகி யென்றுமே யுருகா மனத்
தினே னுய்யுநா னுளதோ, முல்லையம் போதைப் பழித்த
வெண் மூரன் முகிழ்முலைப் பவளவாய்ப் பசிய, வல்லியப்
கொடிமேற் படர்ந்தபூந் தருவே வள்ளலே மாசிலா மணி
யே. (70)

முன்னமோர் மெய்ம்மைப் புலவனைப் பூத முன்னவன்
பூசையிற் பிழைத்தா, நென்னவே யெடுத்திக் கிரிக்குகை
செறிக்க வெந்தைநின் பதமலர் மீதி, விண்ணிசை யாற்றுப்
படையெனும் பனுவ லியம்பிட வின்னதீர்த் தாண்டோய்,
மன்னுமா தவனுக் கொருகுரு பரணே வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (71)

மகபதி வானோர் மலரயன் முகலோர் மலர்க்கரங் குவி
யவு மவர்தம், முகமலர் விரிந்து பொலியவு மெழுந்த மொய்
கதிர்ப் பரிதிவா னவனே, குகவர குமா குமகநன் முருக
குருபர வென்றுனைப் பரவும், வகைபுரிந் தெனையுங் காத்
தருள் புரிவாய் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (72)

முத்தமிழ்க் கடலு முவரிதீர்க் கடலு முதுமறைக்
கடலையு முண்ட, வித்தக முனிவற் கொருகுரு பரனாய் விள

ங்கிய ஞானதே சிகனை, சித்தூரு வாகி யெழுந்தசின்
மயனே தெண்கட லெழுந்ததெள் ளமுதே, வத்திரந்
திசையா வைத்தவன் வணங்கும் வள்ளலே மரசிலா மணியே.

தந்தைநீ தாய்நீ தமரொடு மக்க டாரமு நீயென
மொழிய, வந்ததே யன்றி மனமொருக் காலு மலரடி
நினைந்துரைந் தலரி, எந்தையே யுருகி நின்றில தென்ற
லேழையே னுய்யுமா னுனதோ, மந்திர மறைகள் புகழ்
திருச் செந்தில் வள்ளலே மரசிலா மணியே. (74)

இயன்மிசு தரளக் கவியர சருளா வெழின்மிசு
கவிகளை யடைக்குஞ், செயலினை யளித்துச் சிறுமையைத்
தொலைத்துத் தீவினை யனுசூறு வண்ணம், புயலேன
வருளை பொழிவிழி நோக்கம் புர்த்துபொற் கழறலை சூட்டி,
மயலையுந் தவிர்த்து வலிந்தெனை யாண்ட வள்ளலே மரசிலா
மணியே. (75)

பான்மணக் கமழுங் குமுதமென் செவ்வாய் பசிய
மென் மழலையை வழங்கக், காண்மலர் மறைதூ புரவொலி
வழங்கக் கண்மலர் கருணையை வழங்க, வான்மணிக்
குடையா மதிமுக முவகை வழங்கநல் லிமையமா மலைப்
பொன், மான்மணி மலர்க்கை யேந்திமுத் தாடும் வள்ளலே
மரசிலா மணியே. (76)

சேவிடை வருதே வருவிய குமரா செங்கைவே
விலக்கிய வமலா, தீவிடு மெழுகே போலென துளமுன்
செய்யநற் றிருவடிக் கமலப், பூவிடை யுருகா மென்மயிர்
பொடியா புன்கணீர் பொழிதரா வந்தோ, வாவுறுங்
கொடிய விம்மன மருளாய் வள்ளலே மாசிலா மணியே. ()

அன்பெனும் புணைமீ தேறிநின் னினிய வருள்வழி
யேகிண லன்றித், துன்புறும் பிறவிப் பெருங்கட னீந்தித்
துகளறு முத்தியாக் தலத்தை, யின்புட னடைத லரிதென
மறையே யியம்பினவ் வன்பதொன் றில்லா, வன்பெரும்
புலையே னெங்ஞன முய்வேன் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

பிறைதவழ் வேணிப் பெருமனு மிமையப் பிறங்கலிற்
பிறந்திசை விளக்கு, பிறைவியுங் கரியா னனத்தனுஞ் சங்க
மேந்திய மாலுநான் முகனும், நறைமலர்த் தாமம் புனைமக
வானு நாகரு நரருமற் றியாவும், மறைமுனி வரரு மசிழ்க்
திட வெழுந்த வள்ளலே மாசிலா மணியே. (79)

மனம்வசப் படுமேல் வானமும் பூவு மலசய னுலகமுந்
கிருமா, லுனலரும் பதமு மொருங்குகைக் கொண்ட வுத்த
மச் செல்வராய் வாழ்வார், பிணையஃ திலையேற் கல்வியு மறி
வும் பெருமையுங் குறைந்துபே தையராய், வனிதையர்
மோகக் கடற்படிந் தழிவார் வள்ளலே மாசிலா மணியே. ()

வாய்மையாக் தகழி தனிப்பொறை யென்னு மாசறு திரியினை யிட்டுத், தாய்மைசேர் தவமா நெய்யதினிறைத்துச் சொல்லரு மருள்விளக் கேற்றித், தீமையஞ் ஞான விருட்பிழும் பொழிந்தோர் சிந்தைநி லிலகுமெய்த் தேவே, மாமையார் தெய்வப் பிடிதனக் கினிய வள்ளலே மாசிலாமணியே.

கருணையக் கடலே கதிதரு பதியே கண்ணுதற் றீங்கரும் புயிர்த்த, வருள்பொழி முத்தே யமலமே யறிவே யாதியே யம்பிகை தந்த, தெருண்மிசு மணியே யெனது கண் மணியே தேவர்க டேவனே தெய்வ, மருமல ரடி. யென்னுளத்திளிற் பதித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே

என்னுயிர்க் குயிரே யிமையவர்க் கரசே யேகனே யேதமொன் றுறாமல், மன்னுயிர் புரப்ப வந்தவான் மணியே மலைமகள் குமுதவாய் மலரால், இன்னுயிர்க் குதலை மதலையே யென்னு வேந்திமுத் தாடுறு மமுதே, வன்னகத் தகடு கீண்டவே லேந்தும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (83)

பன்னக வேந்தன் பரித்தபார் தனிலுற் பசித்தவர் பாசுவெம்பிறவி, யின்னறீர்ந் தமல வீட்டியையடைதற்கிறை முறை வகுத்தவா றன்றி, முன்னமோர் வதுவை யெனமொழிந் தாங்கு முந்தினோர் தமையெலாக் கதியின், மன்னுறச் செய்த மாதவப் பயனே வள்ளலே மாசிலாமணியே. (84)

தன்னகர் தன்னின் மூர்க்கனு மூருட் டனமிகப்
படைத்திருப் பவனும், பன்னுதன் தோசந் தன்னிலே
வேந்தும் பாவல ரெவ்வீடங் களினு, முன்னிய பூசை
பெறுவர்கின் னன்பர் முருகவி ழம்புயா தனத்தே, மன்
னிய விதியும் வழுத்துறப் பெறுவர் வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (85)

அன்னையே யரசே யையனே யருளே யாரண பூரண
வமலா, கன்னலின் பாடுக பாசினுட் சுவையே கட்டுமா
வீன்கனிச் சாதே, யென்னையாண் டவனே யெனதுகண்
மணியே யிறைவனே யென்னரு நிதியே, மன்னிய சைவக்
கொழுந்துறு மணமே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (86)

பாசவெம் பிறவி யெறிந்தென னுளத்திற் பங்கய
மலரடி வைத்த, வீசனே வாச மலர்க்கடம் பணியு மிறை
வனே மறைமுடி யதனில், வாசமுற் றிலங்கும் வாதனே
சுரதர் மனங்குடி கொண்டொளிர் விளக்கே, மாசறு கலைக
ணிறைமதி யமுதே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (87)

இந்திர தனுவான் மினல்புனற் குமிழி யென்னவே
தோன்றினின் றிமைப்பில், நைந்தொழி யெய்யை மெய்
யெனக் கருதி நான்பல கழித்தன னவமே, மந்தியின்குருளே
யொத்திலே னபயம் வந்தெனை யாண்டரு ளரசே, வந்திகள்
புகழுஞ் செந்திலம் பதிவாழ் வள்ளலே மாசிலா மணியே.

அண்ணையை நோக்கி யென்னைநீ காவென் றறைந்தீடர்
 திருப்பினு மன்னை, வன்னியா ரிமுதை யெனமனங்
 குழைந்து மைந்தனைப் பரிவுட னேந்தி, இன்னதீர்த்
 துவகை யூட்டுமாபீபால வெந்தையே யின்னுயிர்க் குயிராய்,
 மன்னிய பரணெ யென்னையான் டருளாய் வள்ளலே
 மாசிலா மணியே. (89)

அப்புமலரா தனத்திருப் பவனு மன்னவன் றந்தை
 யுங் காண, வெம்பிரான் றனக்கு மொருருகு பரனா யிலங்
 கிய ஞானதே சிகளை, தும்பிமா முகவன் றுணைவ்வென்
 றழைக்கும் சந்தரா தாமரை முடியார், வம்பறா மலர்த்தா
 னென்னுமம் வைத்தாள் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (90)

அந்தமு நடுவு மாதியு மின்றி யகிலகா ரணப்பரம்
 பொருளாய், முந்தநான் மறையி னருஞ்சிரத் திலக்கு
 முழுமுதற் கடவுளே முந்தீர், சந்தத மொவிசெய் செந்திலம்
 பதிவாழ் தற்பரா சிற்பரா தமிழேன், வந்தனைக் கிரங்கி
 யாண்டரு டெய்வ வள்ளலே மாசிலா மணியே. (91)

பழங்களை யெறிந்தே யெனையறி யாமற் பங்கயத்
 திருவடி வைத்த, குழகளை குகளை குருபரா குமரா
 கோலமா மயிலிடைத் திகழு, மழகளை யமுதே யமலமே
 யறிவே யடியனின் னடைக்கல மரமீச, மழுகளிற் றிறைவர்
 தனுதினம் பரவும் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (92)

தந்தையே தாயே தனிப்பரம் பொருளே தாவில்வீ
டுதவுகற் பகமே, யந்தமி வின்பே யறுமுகத் தெய்வ
வமுதமே யகிலகா ரணமே, முந்தைவான் பொருளே
மொழிமனங் கடந்த முத்திரைய வித்திலா முதலே, மந்தமா
⁹ வினஞ்சார் சந்தனா சலமவாழ வள்ளலே மாசிலா மணியே.

எல்லையில் லாத ஞானமே ஞானத் தெழுந்திரை
ரிணையிலா வின்பே, யல்வினை நிகர்க்கு மாணவ மாநி
யானமுக் குற்றமு மகற்றிக், கல்லினுங் கடிய மனக்கொடி
யேனைக் கருணையா லாவ்வதன் கடனை, மல்வளஞ்
செறிந்த பழனமார் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே

திருவளர் சலச மலருறு மணமே யம்மலர் டிறைந்த
செந்தேனை, குருவளர் மணியே யம்மணி யொளியே
கோதறு தெய்வவா னமுதே, கருவளர் பிறவிப் பிணிக்
கொரு மருந்தே கடையனே னுளங்குடி கொண்ட, மரு
வளர் கடப்ப மாலிகை தரித்த வள்ளலே மாசிலா மணியே.

பெருந்தவ முடைக்கும் பேதையர் காமக் கலவியே
பெரிதென்ப பேயன், அருந்தவம் புரியா தவத்திலே கால
மனைத்தையுங் கழித்திடா தருளாய், முருந்துவல் வனச
மூரலங் கொங்கை முகமெனத் திகழ்தரு தெவ்வ, மருந்தன
வள்ளிக் கொடிபட்டர் மலையே வள்ளலே மாசிலா மணியே.

சுளத்திடை யொருகண் ணுடையவ னளித்த குணப் பெருங் குன்றமே கொடியேன், உளத்திடை முனைத்த தனிச் சிவக் கொழுந்தே யுணர்வரும் பேரின்ப வருவே, பளத்திடைப் பாரி னீரென நினது பணிமல ரடிக்கன்பென்றருள் வாய், வளத்திடை யமுதுண் மரிற்பரி கடவும் வள்ளலே. மாசிலா மணியே. (97)

கடியகால் வீச நெடியபாழ் வெளிழிற் காட்டிய தீபிகை கடுக்குங், கொடியனேன் மனக்கோ டரம்பலக் காட்டிற் குட்புகா தருள்புரிந் தானாய், நெடியமால் விதியாகண்டல னேத்த நிகரில்சூ ரன்குல முழுதும், மடியவேல் விடுத்த வடியருள் னொளியே வள்ளலே மாசிலா மணியே.

பருதிபோன் மிளிர்வே ஆறைதிருக் கரமும் பணிமதிக்குவமையா முகமும், மருமலர் நீப மாலேசே ருரமும் வனசமேய் விழிகளு மானேறல், தருதிரு வணையார் திகழ்வரைப் புயமுந் தண்டையந் தாள்களுங் கண்டு, மருளறுங் காலமென்றுசொல் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (99)

செந்திலென் றொருகா னெறியிடைச் செல்வோர் செப்பினுந் தீபுறு மெழுகிற், சிந்தைநைந் தருகி மென்மயிர் பொடித்துச் செம்மொழி குழறிமெய் நடுங்கி, யுந்திமென்புனவிற் கண்கணீர் துளித்துள் ளுணர்வழி யன்பர்க னிற்ப, வந்தெனை யாண்டாய் யான்செய்மா தவமென் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (100)

பலகலை யுணர்ந்து பொருள்விரித் துரைத்துப் பாவ
லர்க் கரசரா யிந்தத், தலமெலாம் போற்ற விற்றிருப் பவ
ருண் றண்ணளி சிறிதடைந் தவரே, கலமெலா மளித்தென்
னவையெலாந் துடைத்த நாதனை வேதனைக் குட்டி, வல
மறிச் சிதையில் வைத்தருள் புரிந்த வள்ளலே மாசிலா
மணியே. (101)

எட்டியின் கணியே யேழைய ரின்ப மெனவறிந் தறிவு
ளோர் துறத்தார், வட்டிகை பூட்டு தனத்தியர் மோக வலை
யிடை மதியிலார் சிக்கிப், பட்டபா டந்தோ கண்டுநான்
பயந்தேன் பகர்வதேன் பரமனை கண்பார், மட்டுறு மலர்ப்
பூஞ் சோலைசூழ் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. ()

வீணர்கள் புதழ வேசையர் மகிழ மெய்யினை யலங்கரித்
தவர்கள், காணவே நடிப்பாக் கண்களை யிமைத்துக் கைகளை
நீட்டியே பேசி, மாணவர் வெறுத்து நானுறுஞ் செயல்
செய் மடையர்பான் மருவிடா தாளாய், வாணியுந் திருவு
மகிழ்ந்துறை செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (103)

மின்னொளி மான வேலொளி துலங்க விரிபசுங் கதி
ரென மயிலின், றன்னொளி யலங்கச் செங்கதிர் போலத் தய
ங்கிய மணிமகு டத்தின், பொன்னொளி யிலங்க வழுதருள்
கொழித்துப் பொலிதரு திருமுக மதியின், மன்னொளி
விளங்க வந்தருள் செந்தில் வள்ளலே மாசிலாமணியே. ()

பன்னெடுங் காலம் வனமலை யிருந்து பாசடை சருகுந்
 ரருந்தி, வன்னியிற் கொடிய மனத்தினை யடக்கி மாசடை
 தவம்புரிந் தறவேவர், அன்னையே யரசே யையுனை யென்று
 னாளுடைந் தமலயீ நிறுநர், மன்னுறு மனத்தே லுப்யுநா
 னென்றே வள்ளலே மாசிலா மணியே. (105)

மூலமு நடுவு மத்தமு மின்றி மூவகைக் காலமுங் கடந்த
 காலனைக் காய்ந்த காலனார் பாலக் கண்ணினின் தெழுந்த
 செங் கதிரே, தாலமே யூடைமேயன் றுங்கிய மலரே
 சத்தியே லங்கையி லேந்தி, மாலயன் முதலேவர் மனவிடர்
 களைந்த வள்ளலே மாசிலா மணியே. (106)

காசலா நதியு மிதழியுங் கையுங் கலந்தொளிர் செஞ்
 சடைப் பெருமான், றேசலா மணித்தோ ளிவரந்தக மகிழ்
 ந்தே திருக்கை யாடல்செய் காலிப், பாசிறை யுமையான்
 மலர்க்கர மேந்திப் பாலவா வரவெனப் பாய்ந்து, மாசிலா
 னந்தந் தந்தருள் சேயே வள்ளலே மாசிலா மணியே (107)

முத்தமிழ்த் துறையு மயக்கற வுணர்ந்து முருசவிழ்
 மலரசி மீதிற, பத்தியாய்ப் புனைந்து வளைந்தபா வலர்சம்
 பாவணி மாலேபாற் றமியேன், சித்தமீ தெழுந்த நசைரி
 ளால் வளைந்த சிறியவிம் மாலையு மணிந்தென், மத்தமு மக
 ற்றியாண்டருள் செந்தில் வள்ளலே மாசிலா மணியே. (108)

மாசிலா மணி மாலே முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்செந்திற் கந்த பதிகம்.

நாதமலி நதியேறு திருவேணி முடியாதி நாதனருள்
சோதியேமுன், னாகமுத வசுரனுடல் கூறுபட வேபொருத
நாயக னருட்டுணைவனே; பாதிமதி நுதலம்பி கைக்கனிய
பாலனே பாவல்க ளநுகூலனே, பண்ணவர்க ளின்னலற
மின்னிற் பட்டையசுரர் பட்டொழிய விட்டபரனே; நீதி
நெறி யேகுமறி வாளர்திரு வுள்ளமே நின்றிலங் கருணி
கூயமே, நித்தமே சுத்தமே புத்தமுத மேயன்பர் நேயமே
கூய சுகமே; சீதமுறு மானந்த வாரியே ின்கருணை தேக்
கித் துளைப்ப தென்றோ, செந்திருக ரன்பரது சிந்தைமறை
யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (1)

பொன்னடை மணியணி புனைந்துலக முழுதும் புரக்
கின்ற புனியின்பமும், போகமலி கற்பகப் பொற்றருவி
லமர்தரும் பொன்னுலக வாழ்வின்பமும்; முன்னுமை ராத
னத் தேவினுய ரின்பொடு முராரியின் பழம்விடுத்தான்,

முளரியக் திருவடிப் போதிலெழு சிந்ததனி மோனவா
 னந்தவெள்ளம்; மன்னுகலை மதியோர்கண் மூழ்கிக் கனிங்
 கலை மதியிலே னின்னுநித்த, மண்ணிலுறு மின்பமே
 மெய்யென மகிழ்ந்துனது மலராடி மறத்தனன்றே; தென்
 னன்மக ளாகியுல கேழுமா சாடல்புரி செல்சியருள் செல்வ
 மேநற், செந்திரக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை
 சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (2)

போதமுறு கற்பகப் பூஞ்சோலை யேயெனது புந்தி
 தனி லுறுகின்ற, புத்தமுத மேயாணி முத்தமே யவியாத
 பூரணப் புதுவிளக்கே; கோதிலா கொளிர்ஞான பானுவே
 வானமே குறையாத கலைமதியமே, கொல்லாத மாதவர்க
 ளுள்ளமே கோயிலாக் கொண்டிலங் சருணிதியமே; வேத
 முடி யீதிலகு சோதிமணி யேயென்று மெய்குழைந் தழ
 ளின்மெழுகாய், விம்மலுந் தேங்கியழு துள்ளருகக் குருகி
 மண் வீழ்ந்தவச மாகி நினது; சீதமல ரடியிலெழு மாணந்த
 வெள்ளந் தினைப்படுதக் காலமருளாய், செந்திரக ரன்பரது
 சிந்தைமறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (3)

போன்னுண்டு புஷ்யுண்டு பூவையர்க ளுண்டினிய
 புதல்வனொடு மனைகருண்டு, போற்றுபரி வாரங்க ளுண்
 டிரத கஜதுக புயுபல பநாசியுண்டு; மின்னுண்ட பொன்
 டுணிப் பூண்கருண் டுவீர்கனக மேயுபுட் டாடையுண்டு;

மேதக்க கல்வியொடு கேள்வியுண் டறிவுண்டு மிக்கதிட முண்டு மாரன்; பின்னுண்டு போகவெழின் மேனியுண் டெவரினும் பெருமைபுண் டெனமகிழ்த்து, பேர்பெற்ற முடிமன்னர் வாழ்வெலா மண்ணுண்டு பேருமழி வற்ற தந்தோ; தென்னுண்ட மணரீப மாலைபனி பாலதின் நிரு வரு ளளித்தாளுவாய், செந்திருக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (4)

மாருதச் சூழலுறு டீளையென வாசையெனும் வன் சண்ட மாருகத்தால், மனநிலை சூலைத்துவெங் காமவட வனவினான் மருகியைம் புலவேடரா; வேருதவி யின்றியுழ லேழையரி னன்னவர்க் கூழியம் புரியாதுதின், னுபயதிரு வடிமலரி லெழுபிரச முண்டுண் டுளக்களித் திடவருளுவாய்; காருதவு மின்னிடையெ னன்னையர்க ளிருபுடை கலந்திலரு ஞானவொளியே, கருதுநல் லன்பருக் கின்பமே நல்கருட் கற்பகத் தேவதருவே; சீருதவு சிந்தாம ணிப்பிழும் பே யெனது செல்வமே கல்விமுதலே, செந்திருக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (5)

சீறியெதி ரேறிவரு சமனெடும் போரினைச் செய்தவனை வெற்றிபெறுவன், சிம்மமேற் கொண்டெனது சிந்தையின் படியதைச் செல்லவச மாக்கிவிடுவன்; வீறுபெறு குலகிரிக ளெட்டையுஞ் செண்டென வினோதமா விட்டாடுவன்,

வேலையை யகட்டினி¹லடக்கிவட வனலையும் மேன்மூச்சினு ள்
 விப்பன்; வேறுபல வும்புரிவ நென்னுமதி வல்லவரும்
 மின்னூர்கண் மோகவலையில், வீக்குண்டு போக்கின்றி நீலை
 குலைந் தழிவரேல் விமலநின் னருளன்றியே; தேறவிந்
 சொன்மாதர் காமவெங் கனலினைச் சிந்தையி லவிக்கவலரீரா,
 செந்திரக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ்
 கந்தமணியே. (6)

கல்லாத பேரினுங் கடையராய் மடையராய்க் கருணை
 மொழி சிறிதுமிலராய்க், கடுமொழிய ராய்வஞ்ச நெஞ்
 சராய்க் கோபராய்க் கர்வமே பெரிதுடையராய்ப்; பொல்
 லாத செயல்களே புரிசின்ற புலையராய்ப் பொய்களவு கொலை
 யானராய்ப், போதமொரு சிறிதேனு பின்றியறி யாமையே
 ழிரித்த வுளமுடையராய்ச்; சல்லாப லீலைபுரி மின்னூர்க
 ளின்பமே சாகுபத முத்தியென்று, தாமதகு ணத்தின்வச
 மாகியுழல் பேதையர்கள் சார்புசா ராமல்வேறு; செல்லாம
 லெனதுள்ள மோனநிலை பெற்றிடத் திருவருட் செல்வ
 மருள்வாய், செந்திரக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை
 சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (7)

மறைமுதற் கலைபலவு மோதினா லும்பெரிய மணிமக்
 த்ர மாதியான, வரமுறுஞ் சித்திபல கற்றாலு முற்றநீம்
 டாநிலமே லாம்புரக்குங்; குறைவறும் பெருவாழ்வு பெற்

ருலு நற்றவக் குணமொருங் குற்றலுதின், குரைகழற்
கன்புசெய் துண்கிருபை பெற்றுளக் கோடசம டக்கிமறுகில்,
நீறைமதி யெனச்சாத்த முற்றலைபில் புணிகா னேராத நிப
மெனரிவ, நிலைபெற்ற யோகமெய்த்ஞ் ஞானிகட் கல்லதுயர்
தீர்துசய வின்பமுறுமோ; சிறைமயிற் கிறைவனை கறைய
யிற் கொருவனை சிந்தா மணிக்குயியலே, செத்திகக
ரன்பரது சிந்தைமறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்த
மணியே. (8)

வாய்மையெனு மொருதெய்வ மணிவிளக் சென்விதய
மனையகத் தேற்றி நசையாம், வாதுமனு காமலுயர்
மாதவமெ னுங்கிருகம் வற்றாம லேகிறைத்துத்; திமையஞ்
ஞானமாம் வல்லிநு ளகற்றியருள் சேராத காமாதிசன், திடு
க்கிட்டு நெஞ்சந் துடித்தோட தின்னருட் செவ்வே லெடுத்த
மாட்டித்; ஞாய்மைபொறை சாத்தமரு ளன்பறிவு சீலமாஞ்
சு குணவரி யணையிலுனது, தொல்லைமறை முடிவிலுறை
செல்வமல ரடிககந்தி தொண்டனைன் மகிழ்வதென்றே;
செய்மையா யண்மையா யுயிரினுக் குயிரதாய்த் திகழ்கின் ற
ஞானவொளியே, செத்திகக ரன்பரது சிந்தைமறை யந்த
முறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (9)

சங்கற்ப மேமனதின் வடிவமா தலினதைத் தகையின்
மன திற்சூருமென்னிற், சமுசார வாரியின் கரையேறி னுலலது

௩௮ திருச்செந்திற் கந்த பதிகம்.

சங்கற்ப நீங்கலறிதா; லிங்கற்ப மானவிச் சமுசார வாரிநின்
றேறுதற் குபாயமேதென், றெண்ணிலுன் றிருவடி க்கமல
மாம் புணையன்றி யெவ்விதக் தாலுமிலதீ; பொங்கற்பு
தச்சோதி யாயிலரு தெய்வமே போதமே போதநல்கும்,
புத்தமுத மேயெனது சித்தமே குடிகொண்ட புனிதமே
பொருவில்பொருளே; செங்கற்ப கக்காவி லெழுகின்ற போக
நுகர் தேவர்கடொ ழும்பாதனை, செந்திருக ரன்பரது சிந்தை
மறை யந்தமுறை சிந்தைமகிழ் கந்தமணியே. (10)

கந்த பதிக முற்றிற்று.

திருச்செந்தூர்

முருகப்பிரான் மீது போற்றிமாலை.

கத்தனே போற்றி யாண்ட கருணையங் கடலே போற்றி
யந்திவா னிறத்தாய் போற்றி யறுமுகக் கணியே போற்றி
செந்திபி லமர்தாய் போற்றி சேவலங் கொடியாய் போற்றி
சந்தமா மடிலோய் போற்றி சரவண பவனே போற்றி. (1)

தண்டையந் தாளாய் போற்றி சண்முக முடையாய்
போற்றி, கொண்டன்மான் மருகா போற்றி குமாரநா யக
னே போற்றி, யண்டர்கள் தலைவா போற்றி யருட்கட லமு
தே போற்றி, தொண்டர்க டுயர்தீர்த் தாளுஞ் சோதியே
போற்றி போற்றி. (2)

ஏகநா யகனே போற்றி யெங்குல நாதா போற்றி
வாகைவே லவனே போற்றி வள்ளிமா தவனே போற்றி
யாகுவா கனன்பின் வந்த வற்புதத் திருவே போற்றி
தோகைமே லிலங்கி யென்னைத் தொண்டுகொண் டாள்வாய்
போற்றி. (3)

தாருக னோடு சூரைத் தடிந்தவேற் கரனே போற்றி
வேரியங் கடம்பாய் போற்றி வேதநா யகனே போற்றி
கூருகிர்ப் புலித்தோல் பூண்ட கோவருள் குழகா போற்றி
தார்புனை புயனே போற்றி தண்ணரு ளமுதே போற்றி. (4)

செம்பொன்மா மலையே போற்றி செழுஞ்சுடர் மணியே போற்றி, யெம்பெருமானே போற்றி யெண்ணிய தருவாய் போற்றி, யம்புயா தனனைக் குட்டி யருஞ்சிறையடைத்தாய் போற்றி, சும்பமா முனிக்கு ஞானங் கொடுத்தருள் குரவா போற்றி. (5)

கண்ணிரு மணியே போற்றி கருத்துறு கனிப்பே போற்றி, யுண்ணிறை யுணர்வே போற்றி யுரைப்பரும பொருளே போற்றி, தண்ணிய வழிகே போற்றி சங்கரி தனயா போற்றி, புண்ணிய ருளமே பூக்க பூக்கனித் தருவே போற்றி. (6)

குருமணி விளக்கே போற்றி குகேசவே லவனே போற்றி, செருமலி யடிணர்ச் செற்றுத் தேவரை யனிந்தாய் போற்றி, கருவனர் பிறனி யென்னுங் கடும்பிணி மருக்கே போற்றி, மருமலர்ப் பாத மென்மேல் வைத்தருள் வரதா போற்றி. (7)

எண்ணுதற் கெட்டா நின்ற வின்பவா ரிதியே போற்றி புண்ணிய முதலே போற்றி பொங்கருட் புனிதா போற்றி பண்ணுறை சுகமே போற்றி பாவல ரரசே போற்றி கண்ணுதற் சாமி தந்த கடவுளே போற்றி போற்றி. (8)

ஐயனே போற்றி யென்னை யளித்தரு ளையே போற்றி
 துய்யனே போற்றி சொன்ன சுருதிரா யகனே போற்றி
 செய்யனே போற்றி யார நிருமுலை யுண்டாய் போற்றி
 பொய்யுடை யோர்கள் காண்ப் பூரண போற்றி போற்றி.)

குழகனே குகனே போற்றி குமாரசத் குருவே போற்
 றி, யழகனே யழகவே போற்றி யாதிநா யகனே போற்றி,
 சுழிபெருங் கருணை நோக்காற் கடையனை யாண்டாய் போ
 ற்றி, மழகலி தளித்த தேவ மங்கைதன் மணாளா போற்றி.

சந்தனு சலத்திற் சீவ சாட்சியாய் நின்றாய் போற்றி,
 சுந்தரா போற்றி சைவர் தொழுந்தவக் கொழுந்தே போற்
 றி, முந்தைவா னவர்கள் போற்ற முரண்பகை தொலைத்
 தாய் போற்றி, யந்தமா திகளில் லானை யப்பனு ளுடையாய்
 போற்றி. (11)

பன்னிரு தோளாய் போற்றி பங்கயத் தாளாய் போற்றி
 முன்னொரு புலவ னுற்ற மொய்சிறை தவிர்த்தாய் போற்றி
 கன்னல்வின் மதனும் பெண்மை காமுறு மழகா போற்றி
 யென்வினை தவிர்த்தாய் போற்றி யிணையில்பே ரின்பே
 போற்றி.] (12)

மன்றுணின் குடல் செய்யும் வள்ளல்பால் வந்தாய் போற்றி, குன்றுகோ குடல் செய்யுங் குணப்பெருங் குன்றே போற்றி, வன்றிறற் சூர்யின் வந்த மடங்கலை வதைந் தாய் போற்றி, வென்றியே திகழும் வேற்கை விசாகனே போற்றி போற்றி. (13)

அருவமு முருவு மாகி யநாதியாய் தின்றாய் போற்றி, முருகனென் றோர்பேர் கொண்டு முனைத்தசெங் கரும்பே போற்றி, பொருகயற் கண்ணி கொஞ்சும் பொற்புறு கிளியே போற்றி, வரகவி யருண வள்ளல் வண்புக முணிர்தாய் போற்றி. (14)

சென்னியின் மகுட மாறுந் திசுத்தரு தேவே போற்றி, கன்னியங் குறமா னுக்காக் கானவ னூய் போற்றி, சென்னவ னாகிச் செக்கோல் செலுந்திய சேயே போற்றி பொன்னணி கமல பாதம் பொருந்தவைத் தாள்வாய் போற்றி. (15)

மருவிரி கடப்ப மாலே மலர்புயத் தழகா போற்றி, கரு விடை யெனைக்க லந்து காத்தபே ரொளியே போற்றி, பொருவறு புலவா போற்றி பூரணப் பொருளே போற்றி, தருகிழ லுறைய வானோர் தம்மையாண் டளித்தாய் போற்றி. (16)

செங்கையே லேந்தி யன்பர் தீவினை சிதைத்தாய் போற்றி
மங்கையோர் பாகம் வைத்த வரனருண் மணியே போற்றி
யங்கையின் மேவி நின்ற வழிவிலா வமுதே போற்றி
செங்கழு லென்மேல் வைத்த தேவனே போற்றி போற்றி.

சச்சிதா னந்த மான தனிப்பரஞ் சுடரே போற்றி
யுச்சிமேற் புலவர் கொள்ளு மொளிர்மணி முடியே போற்
றி, பச்சைமான் முதல வாணோர் பயற்கொலைத் தளித்தாய்
போற்றி, கொச்சையேன் றணையு மாண்ட குமாவேள் போ
ற்றி போற்றி. (18)

மாதவ ருளத்தாய் போற்றி மாதுமை மைந்தா போற்றி
வதேனைச் சிதையில் வைத்த வேதநா யகனே போற்றி
பூதவான் படைக னோடு போந்துசூர்ப் பொடித்தாய்
போற்றி, போதமில் சிறிய னேற்கும் பூங்கழ றந்தாய்
போற்றி. (19)

அத்தியை யரிவை யாக வாக்கிய வரசே போற்றி
பத்திசா லன்பர் போற்றும் பாவணி பரீன போற்றி
முத்தின மலைகள் வீசி முரல்செந்தி முதலே போற்றி
மத்தூறு தயிரி னுள்ள மருகுறு தாள்ஷாய் போற்றி. (20)

சண்முக மணியே போற்றி சரவண பவனே போற்றி
 தண்முக வருளே போற்றி சந்தனை மார்பா போற்றி
 பண்முகத் தெழுந்த விற்பம் பதிசுரு பயனே போற்றி
 துண்முக மடங்கன் மாய்த் த சிம்புளே போற்றி போற்றி. (1)

செம்முக மாறு கொண்டு தேவர்க்கா வந்தாய் போற்றி
 யைம்முகன் தனக்கு மோர்சொ லருங்குரு பரனே போற்றி
 தம்முனை யானை யாகத் தனிவரச் செய்காய் போற்றி
 மைம்மணி பொழிவ்ருத் தெடுத்தல் வள்ளலே போற்றி போற்றி

நின்மலா போற்றி யன்பர் நேயனே திதியே போற்றி,
 கன்மனக் கன்வர்க் கெட்டாக் காமரொண் கணியே போற்றி,
 பொன்மலர்ப் புனிதப் பைந்தாட் பொருந்தவெற் கருள்வாய்
 போற்றி, சொன்மனக் கடந்து நின்ற சுயஞ்செயுஞ் சுடரே
 போற்றி. (23)

பொன்னில மாத ராசை பொருந்திடா தான்வாய் போற்றி
 யின்னிலக் கான னீரென் றெனக்கறி வருள்வாய் போற்றி
 முன்னிலக் கன்பர்க் குற்ற மொய்வினை தவிர்ப்பாய் போற்றி
 சொன்னலக் கனிந்த தூயோர் தொழுந்தவக் கொழுந்தே
 போற்றி. (24)

தவப்பெருங் கடலே போற்றி சதுர்மறைப் பொருளே
போற்றி, யவப்பெரும் பவத்தில் வீழா தன்பரைக் காப்பாய்
போற்றி, யுலாப்புற வானோர் வேந்த னொளிமயி லெடுத்தாய்
போற்றி, நிவப்புறு புரினச் செந்தி னின்றநு னெந்தாய்
பேற்றி. (25)

சேறுமே கடலே போற்றி தோகைவா கனனே போற்றி
யாதிமே யறிவே போற்றி யகிலகா ரணனே போற்றி
நீதியி னிலையே போற்றி நித்தனே சிமலா போற்றி
கோதிலாக் குணத்தோ ருள்ளங் கோதிலாக் கொண்டாய்
போற்றி. (26)

தந்தையர் தாயு மாசித் தமிழனை யாண்டாய் போற்றி
னிந்தமர மலையை வென்ற மெய்த்தவன் கண்ணே போற்றி
யிர்தன நுதல்வேற் கண்ணு ரிழிமய ருலையேத்தாய் போற்றி
கொந்துலங் குழற்சூர்க் கும்பி குலவிய குன்றே போற்றி

ஐயனே யரசே போற்றி யன்பருள் ளமுதே போற்றி [ற்றி
டொய்யனேன் புன்மை யெல்லாம் போக்கிய புனிதா போ
துய்யநான் மறையி னந்தந் துலங்கிய கடலே போற்றி
கையிலம் மானை யேந்துங் கண்ணுதன் மதலாய் போற்றி. (27)

கோயிலாக் கொடியே னுள்ளங் கொண்டசெந் தேனே
 போற்றி, தாரிலாக் குழவி போலச் சரவணத் தமர்தாய்
 போற்றி, வேயிலாக் கியதோட்டெய்வ விளம்பிடி விருந்தே
 போற்றி, சேரிலார் கொடிக ளாடுஞ் செந்திலந் தேவே
 போற்றி. (29)

அக்கமு மறிவு மன்பு மனித்தென யாள்வாய் போற்றி
 வாக்கொடு மனமுஞ் சொல்ல மதித்திடற் கரியாய் போற்றி
 மாக்கூரன் மதமா வியானை வழிவந்த மணியே போற்றி
 கொக்குல வடிவேற் செங்கைக் குருபரா போற்றி போற்றி.

போற்றிமாலை முற்றிற்று.

